

Dostunu harcadığın vakit gördüğün nakit olur
Ama sen çözmeye kalkma kördüğüm vakit alır
Rap'im zengin bi' gölde yüzen fakir balık
Benim gibi bi' kapıysan al içeri her geleni açık kalıp
Kaçta kaçım kalır acaba yıllar sonra
Yazdığım bu verseler ne zaman son bulur
Başta saçım kalır mı ya da kalemde mürekkep
Rap kimsenin anlamadığı garipçe bi lehçe
Terk eder mi beni soyunup koynuma giren yılanlar
Biter mi acele dostluklarla kurulu dolambaç
Acır canım düşündükçe dinlemediğim öğütleri ve
Birkaç kürek toprakla örtüldü ümitlerim
Biter yarası rap yazan ellerimde
Bu dört duvar şahit gördüler gözleriyle
Aç ve kavruk bi' koşturma gördüğüm
Yaşadığım bu şehrin bana zulmeden gözlerinde

Öyle ya da böyle geçiyor zaman
Her gün biraz daha bitiyor hayat
Yarını görmeme belki yetmez zaman
Kalbimin %80'i yara

Pollyanna gibi olmam için ölüp yeniden doğmam lazım
İnsanlara güvenmem için bi' şeytan olmam lazım
Kafamdaki sorular sanki parçaları kayıp puzzle
Şerefimi satmadım diye beni dostum ayıplasın
Biraz erkendi zaman yalnızlığı tatmam için
Çok küçüktüm evet baba kucağından düşmem için
Belki de tecrübedir bu hayatta kalmam için
Duygusuz büyüdüm evet elinden nefret içip
İleri gidiyor hayat beni geriyor çekiyor hayat gelip
Yaramı deşiyor yaram derin içime giriyor kinim delik
Burada bitiyor rüyam benim canımı yakıyor geçmişim ve
Düşünüyorum dalıp gidip uyandırıyor hayat beni
Özüm yüzüme küskün sabahlar geceme püskürür
Bu ellerim çok külüstür bak sorunu bulmak çözümdür
Al delik cebim züğürttür sat sözüm yalana dürüştür
Kaç çünkü benim derdim inan seninkinden büyüktür

Öyle ya da böyle geçiyor zaman
Her gün biraz daha bitiyor hayat
Yarını görmeme belki yetmez zaman
Kalbimin %80'i yara